

VÄSTSVENSK VATTENKRAFTFÖRENING

Fabriksvägen 5

522 91 TIDAHOLM

Johan Hillström, ordförande

Telefon: 070-3164050

E-mail: hillstrom.bredol@gmail.com

Org. nr: 802504-2196

Miljö- och energidepartementet
103 33 STOCKHOLM

Remissvar avseende: Dnr M2017/01639/R
Promemoria, Vattenmiljö och vattenkraft

Västsvensk Vattenkraftförening är en sammanslutning av innehavare till mindre vattenkraftverk i Västsverige. Vi har ombetts att yttra oss över rubricerade Promemoria i remiss och lämnar därför följande yttrande och synpunkter som är av största betydelse för våra medlemmars existens.

Remissvaret begränsar sig -där inget annat särskilt anges- till att endast avse småskalig vattenkraft, under 1,5 MW och vattenregleringar till dessa.

Avstyrkande

Västsvensk Vattenkraftförening har tagit del av förslaget till lagändring samt övrigt material i Promemorian och yrkar att förslaget avstyrks i sin helhet.

Sammanfattning

Förslaget till lagändring strider gravt mot fyra grundbultar i lagstiftning för ett demokratiskt rättssamhälle, - förutsägbarhet - rättssäkerhet - likabehandling - objektivitet. Dessutom kränks äganderätten och näringsfriheten mycket allvarligt.

Förslaget till lagändring innebär ett paradigmskifte inom den svenska vattenrätten. Nu gäller att den enskilde ägaren genom att åberopa sin ägorätt har rätt att bruka sin egendom. Detta ersätts med att det blir enskilda statliga tjänstemän på myndigheter som avgör huruvida den

enskilde ägaren får bruka sin egendom eller inte. Ett sådant övergrepp på den grundlagskyddade enskilda ägorätten kan aldrig accepteras.

För att få en något så när heltäckande bild av konsekvenserna av de föreslagna lag- och förordningsändringarna MÅSTE hela vattenförvaltningen ses i en helhet. Även förordningar och myndigheternas mängder av föreskrifter, rapporter, vägledning, strategier, åtgärdsprogram och förvaltningsplan måste vägas in. Information om att detta också behövs för att förstå och att få en komplett samlad bild av konsekvenserna av förslaget till lagändring framgår inte i promemorian. Detta är en mycket allvarlig brist. Om man sätter in allt detta i sitt sammanhang så framträder en helt annan bild av konsekvenser än de konsekvenser som framgår av konsekvensanalysen i promemorian. Det blir miljö kvalitetsnormerna som avgör om en verksamhet kan tillåtas eller inte och dessa miljö kvalitetsnormer sätter myndigheterna. Därmed blir det tjänstemän som avgör om en verksamhet kan tillåtas eller inte. Detta är inte rättssäkert. Det är inte att tro att en liten verksamhetsutövare har några resurser att i samrådsförfarande, eller liknande, påverka dessa miljö kvalitetsnormer som myndigheterna sätter. Försök har gjorts att påverka myndigheterna, men detta har misslyckats. Myndigheterna är övermäktiga.

Västsvensk Vattenkraftförening finner det helt oacceptabelt att konsekvensanalysen i promemorian inte upptar samtliga konsekvenser för verksamhetsutövare som blir följden av förslagen till lagändringarna. Konsekvensen kommer i omprövning / tillståndsprövningen att bli utslagning av mellan 50 % till 80 % av den småskaliga vattenkraften. På lite längre sikt är det en överhängande risk att all småskalig vattenkraft försvinner eftersom verksamhetsutövarna helt enkelt inte orkar med alla krav som ställs och allt processande mot myndigheter. I konsekvensanalysen har miljö- och energidepartementet enkelt nöjt sig med att konstatera att promemorian i sig inte innehåller någon ny kravnivå och därför menar att det inte blir några ändrade förhållanden. Vad som inte framgår i konsekvensanalysen är att förslaget öppnar upp för myndigheterna att ställa en mycket högre kravnivå.

Västsvensk Vattenkraftförening konstaterar att i princip hela promemorian genomsyras av mängder med allehanda kryptiska och rättsosäkra juridiska formuleringar som gör det synnerligen resurskrävande att få en något så när säker överblick. I vissa fall är det omöjligt. Dessa juridiska formuleringar får till följd att myndigheterna senare kan tolka formuleringarna som myndigheterna själva vill för att driva fram praxis. Dessa kryptiska juridiska formuleringar sker i en omfattning som vi inte trodde var möjlig i en rättsstat, samt i så stor omfattning att det är omöjligt för oss att bemöta allt vi skulle behöva bemöta. Detta är inte rättssäkert. Eftersom det i de flesta formuleringar enkelt skulle gå att formulera sig enkelt går det tyvärr inte att få någon annan uppfattning än att miljö- och energidepartementet har gjort detta medvetet. Något annat syfte för alla dessa kryptiska juridiska formuleringar står inte att finna i annat än att försöka formulera sig så diffust som möjligt för att myndigheterna senare genom praxis ska kunna driva fram utrivning av så många kraftverk som myndigheterna anser sig behöva för att uppnå miljö kvalitetsnormerna. Västsvensk Vattenkraftförening finner detta ytterst allvarligt och beklämmande, att man från miljö- och energidepartementet realiteten har den synen på våra medlemmars verksamhet och att man släpper fram ett sådant förslag till lagändring.

Synpunkter i korthet på förslaget till lagändring

Förslaget till lagändring gör i realiteten verksamhetsutövaren rättslös gentemot myndigheter.

Västsvensk Vattenkraftförening anser det är alldeles för få och kraftlösa förslag i syfte att förenkla. De förenklingar som framförs kan endast kallas kosmetika.

KMV-klassning av vattenförekomster är i princip en förutsättning för att kunna få tillstånd. Men, på grund av föreslagen förändring i VVF, 2004:660, 4 kap. 3 §, villkor 2, omöjliggörs KMV-klassning av vattenförekomster med små kraftverk.

Flera konsekvenser av lagändringen kommer att medföra en avsevärd försvåring för verksamhetsutövaren och förutsebarheten om tillstånd kan erhållas är noll.

Energiöverenskommelsen förespråkar förenklingar och att verksamhetsutövaren inte ska drabbas av orimliga kostnader. Detta uppfylls inte.

Finansieringslösningen genom fonden kommer inte att räcka. Kostnaderna kommer att bli avsevärt större än de maximalt tio miljarder fondfinansiärerna ställer upp med. Finansieringen är alltså inte säkrad.

Om man enbart ser till kraftverks laglighet så kan inget kraftverk som tillkommit mellan 1880 och 1918 kan få tillstånd. Detta resulterar i massutrivning av kraftverk.

Kraftverk som inte betraktas som lagliga kan inte få tillstånd eftersom icke försämringskravet är ouppnåeligt. Det går i promemorian inte att utläsa säkert vad "laglig" kraftverk är för något.

Det konstateras att mängder av kraftverk inte kan uppnå miljökvalitetsnormerna i HVMFS 2013:19, med mindre än att kraftverket rivs. Uppnås inte normerna ska domstolen rakt av besluta om utrivning och återkalla alla tillstånd som finns.

Konsekvensanalysen ger ingen information om verkliga konsekvenser för verksamhetsutövare. Motivet till att inte uppge konsekvenserna för verksamhetsutövaren uppges vara att konsekvenserna blir kända först i domstolsprövningen.

Den nationella planen favoriserar och skyddar stora kraftverk. De små kraftverk som inte blir utrivna hamnar i strykclass och ska lastas på alla moderna åtgärder fullt ut som finns att tillgå i hela världen. Detta framgår särskilt i Bästa Möjliga Teknik-utkastet som Havs- och vattenmyndigheten arbetat med. Olikabehandlingen är uppseendeväckande.

Omprövningsinstitutet har gjorts om så det blir ännu mer komplicerat att söka tillstånd än en vanlig tillståndsprocess. Kostnaden kan uppenbart bli betydligt höger än i nuvarande tillståndsprocesser.

Energiöverenskommelsen talar om att det ska vara omprövning. I väldigt många fall blir det inte omprövning, utan tillståndsprövning.

Vid tillståndsprövning aktualiseras rådighetsfrågan. Det finns kraftverk som inte kan uppnå erforderlig rådighet för att få processförsättning. Ägarna avkrävs alltså att söka tillstånd, men kan inte. Moment 22, inträder.

Ägarna till kraftverken ska när de söker tillstånd för att fortsätta driva kraftverket, även utreda alla konsekvenser av sitt kraftverks rivning, -trots att ägaren inte vet om det blir rivning eller inte. Detta är en avsevärd kostnadsökning och försvåring.

Vattenförvaltningsförordningen 2004:660, 4 kap. 3 §. Sidan 59 i promemorian

Det har uppgivits från många håll att vattendrag med småskalig vattenkraft måste KMV-klassas i viss omfattning. Västsvensk Vattenkraftförening har även framfört detta personligen till miljö- och energidepartementet. I förslaget till lagändring har därför gjorts en förändring i 4 kap. 3 §, där man bytt ut "FÅR" till att Vattenmyndigheten "SKA" KMV-klassa vattendrag. Detta ser ju i första anblicken bra ut, men det har även gjorts annan förändring i paragrafen som ger resultatet att det är storskalig vattenkraft som "SKA" KMV-klassas. Inte småskalig vattenkraft.

I 4 kap. 3 §, sista stycket, villkor 2, har det gjorts en förändring som får långtgående konsekvenser. Konsekvensen blir att i, villkor 2, ställs småskalig vattenkraft mot storskalig vattenkraft. Självklart blir det orimliga kostnader om långtgående miljökrav eller till och med utrivningar ska aktualiseras för storskaliga kraftverk och vattenregleringar. Vidare innebär sådana förändringar att det tekniskt sett blir svårare att tillföra balanskraft till det nationella elnätet. Argumentet kommer därför att vara att inte, med stöd av, villkor 2, utpeka vattenförekomster i mindre vattendrag som KMV, eftersom att det är där som myndigheterna bedömer det vara rimligt ur ett tekniskt och kostnadsmässigt perspektiv att vidta deras önskade åtgärder för att uppnå god ekologisk status.

Sammanfattningsvis

Förändringarna i paragrafen ger resultatet att det blir stora kraftverk som "SKA" KMV-klassas.

Från många håll, även politiskt, förväntas att ändringen i förordningen ska ge direktiv till Vattenmyndigheterna att det är vattenförekomster med små kraftverk som "SKA" KMV-klassas. Det är därför beklämmande att man från miljö- och energidepartementet gör dessa kryptiska juridiska formuleringar för att hindra att just småskalig vattenkraft kan KMV-klassas. Skulle förordningstexten beslutas innebär det slutet för den småskaliga vattenkraften.

Västsvensk Vattenkraftförening uppmanar miljö- och energidepartementet att i vattenförvaltningsförordning (2004:660) infoga en paragraf som kristallklart säkerställer att vattenförekomster med små kraftverk "SKA" KMV-klassas. Havs- och vattenmyndigheten behöver uppenbart bättre styrning i sitt vägledningsarbete.

Västsvensk Vattenkraftförening uppmanar miljö- och energidepartementet att sluta konstruera allehanda kryptiska juridiska formuleringar för att sänka den småskaliga vattenkraften. Från politiskt håll har genom tillkännagivande deklarerats att den småskaliga vattenkraften ska kunna vara kvar. Då har miljö- och energidepartementet att förhålla sig därefter.

Förslaget till förändringen som är gjord i 4 kap. 3 §, kan naturligtvis under inga omständigheter accepteras.

Generellt om omprövningen i lagförslaget

Behovet av utredningar

Omprövningsinstitutet som finns i nuvarande lag ska användas, men vi konstaterar att omprövningsinstitutet i vitala delar har gjorts om och detta får katastrofala konsekvenser för mängder av våra medlemmar. Omprövningsinstitutet har förändrats och förskjutits så det är i verkligheten blir värre än nuvarande tillståndsprovning. Det kommer att bli mycket mer komplicerat att söka och framför allt få tillstånd. Vid omprövning ska miljökonsekvensbeskrivning inte göras, vilket i promemorian framförs vara en förenkling. Detta har ersatts med att verksamhetsutövaren i stället ska göra alla utredningar som behövs, samt svara för alla kostnader. Detta får till följd att myndigheterna framöver får nära nog obegränsade befogenheter att kräva hur mycket utredningar de önskar. I nuvarande omprövningsprocess enligt befintlig lagstiftning så svarar myndigheterna för alla kostnader och utredningar som behövs. I lagförslaget ska verksamhetsutövaren svara för alla utredningar och kostnader. Detta är en stor förändring.

Myndigheterna har framfört att det kommer att krävas biotopkartering av alla vattendrag. Länsstyrelsen Jönköping har tagit fram en manual *Biotopkartering vattendrag, Meddelande nr 2017:09*. I denna framgår att alla vattendrag ska biotopkarteras för att kunna statusklassa nuvarande status i vattendragen angående parametrarna i HVMFS 2013:19, bilaga 3. När man studerar detta dokument om biotopkartering av vattendrag så är det lätt att inse att det kommer fullständigt att explodera i utredningars omfattning som kommer att bli oerhört resurs- och kostnadskrävande.

Vid nuvarande förhållande i befintlig lagstiftning med statusklassning är det myndigheternas ansvar att statusklassa nuvarande status på vattendragen enligt respektive parameter, samt svara för kostnaderna härför. I och med denna lilla, -kanske till synes obetydliga-, formulering i lagförslaget, -att verksamhetsutövaren ska stå för alla utredningar som behövs för tillståndsprocessen, så får detta till följd att det blir verksamhetsutövaren som får ansvaret för biotopkarteringen, samt pålastas kostnaden.

Myndigheterna håller nu på med statusklassning av vattendrag. Även biotopkartering, men i förhållandevis mycket blygsam skala. När man studerar VISS så ser man att det är mängder av parametrar myndigheterna lämnat oklassade. Dessa måste givetvis klassas, och klassas rätt. Detta ska göras med biotopkartering som grund. I och med denna lilla formulering i

lagförslaget, att verksamhetsutövaren ska svara för alla utredningar och kostnader som behövs så blir det våldsamma kostnader, och ansvar, som vältras över från myndigheterna till verksamhetsutövaren. Västsvensk Vattenkraftförening finner detta fullständigt oacceptabelt och detta visar på en, av flera, orimlig konsekvenser av att omprövningsinstrumentet gjorts om. Det måste komma till stånd en ingående debatt kring vilka kostnader som verksamhetsutövaren kan pålastas, samt för rättssäkerhetens skull klarläggas exakt vilka kostnader verksamhetsutövaren kan pålastas.

Vad är lagliga anläggningar, eller "tillkommit i laga ordning"?

På flera ställen i promemorian framgår formuleringar om anläggningars laglighet, såsom: "tillkommit på lagligt sätt", eller, "tillkommit i laga ordning". Vad detta "tillkommit på lagligt sätt" eller "tillkommit i laga ordning" egentligen betyder framgår inte och vi har trots allehanda juridiska konsultationer inte lyckats få klarlagt vad detta betyder. Vad detta exakt betyder är avgörande för bland annat vad nollalternativet är för något. Uppenbart försöker man med denna juridiska formulering exkludera några. Men vilka exkluderas? Detta måste för både rättsäkerhetens och likabehandlingens skull klart framgå. Om ett kraftverk inte skulle betraktas som tillkommit i laga ordning så ska nollalternativet avse det orörda förhållandet innan kraftverkets tillkomst. En anläggning kan då inte få tillstånd enligt icke försämringskravet.

För att belysa vilka problem som kommer att infinna sig angående detta med vad "tillkommit på lagligt sätt" avser, kan nedanstående frågeställning om ett verkligt kraftverk tas som exempel.

Kraftverket har tillstånd enligt en Häradssdom från 1906.

Tillopps och avloppsanal och kraftverk byggdes 1899.

Själva dammen har funnits sedan mycket länge, detta framgår i Häradssdomen från 1906 där det står följande: *dammen har säkerligen funnits av ålder enär ingen känner dess tillkomst.* 1906 visste alltså ingen när dammen hade tillkommit.

Före 1899 var det nog både vattenhjul och vattenturbin som via mekanisk direkt drift vid själva dammen till drift av kvarn, såg och spiksmedja och vad det nu kunde vara.

Mellan 1899 och 1906 var det turbiner som via mekanisk överföring i det "nya kraftverket" (som tillkom 1899) som försåg ett spinneri med drivkraft.

1906 byttes i turbinerna kraftverket och generator installerades som via elektricitet i sin tur drev spinneriet och andra maskiner. Det är samma turbiner än i dag.

Spinneriet lades ner i mitten på 1960-talet, därefter levereras all elkraft ut på allmänna elnätet.

Frågan som nu infinns är: Är ovanstående kraftverk att betrakta som, *tillkommit på lagligt sätt*, eller, *tillkommit i laga ordning* ?

Skulle kraftverket inte betraktas som "tillkommit på lagligt sätt" kan kraftverket inte få tillstånd och ska därmed rivs ut, med katastrof för både innehavaren och omgivningen som följd. Som lagförslaget är utformat så går det inte att få annan uppfattning än att huruvida kraftverket är att betrakta som "tillkommit på lagligt sätt" eller inte ska fastställas av domstol. Förutsägbarheten är alltså noll. På sidan 170 i promemorian sträcker man sig så långt att det möjligtvis skulle kunna tolkas såsom att ett kraftverk som tillkommit före 1880 är att betrakta såsom "kommit till stånd i laga ordning". Detta avser själva verksamheten, men hur själva

kraftverket ska bedömas eller hanteras framgår i vart fall inte säkert. Eller om det över huvud taget är någon skillnad på verksamhet och anläggningen i denna sak, går inte att utläsa. Att de flesta kraftverk som tillkommit efter 1918 får man väl förmoda är att betrakta som "tillkommit i laga ordning". Detta torde dock i vart fall inte avse samtliga, det finnas kraftverk som byggt utan tillstånd, men som senare sökt och fått tillstånd. Dessa tillkom just inte i laga ordning när de byggdes, men har vederbörligt tillstånd nu, och kan således inte vara att betrakta som "tillkommit i laga ordning".

Eftersom själva dammen i exemplet ovan uppenbart funnits före 1880 så kan det enligt förslaget till lagändring möjligtvis tolkas som så att beskrivning av miljöförhållandena vid prövningen inte ska bedömas såsom förhållandet var innan kraftverk och damm tillkom. Däremot byggdes kanaler och kraftverk mellan 1880 och 1918 detta måste också kunna tolkas så som att beskrivning av miljöförhållandena vid prövningen ska ske som det var innan kraftverket tillkom. Sammanfattningsvis, det är fullständigt omöjligt att utröna om kraftverket i exemplet ovan är att betrakta som "tillkommit i laga ordning", och därmed utröna om det är möjligt för kraftverket att få tillstånd eller inte.

Det är inte anständigt att i promemorian göra denna enkla, men exempellöst viktiga sak, så abnormt komplicerad att det är omöjligt att komma till någon säker slutsats om kraftverket är att betrakta som lagligt eller inte, och därmed om kraftverket kan få tillstånd eller inte.

Förslag: Betrakta ALLA kraftverk, anläggningar och verksamheter som lagliga. Därmed är problemet är löst. Kraftverken, anläggningarna och verksamheten finns ju redan, och stör ingen.

Frågan om vad som är lagliga anläggningar är alltså synnerligen svårtolkad i promemorian, för att inte säga omöjlig. Man kan svårigen inte tolka innehållet i promemorian på annat sätt än att i vart fall myndigheterna kommer att uppfatta det som att det endast är kraftverk som har tillstånd enligt 1918 års vattenlag anses tillkomna på lagligt sätt. Myndigheterna kommer då att göra allt för att driva fram praxis på detta och kommer säkert att lyckas. Detta får till följd att massor med kraftverk inte kan få tillstånd. Förhållandet kommer att få katastrofala konsekvenser med massutrivning av kraftverk som ger konsekvenser som är oöverskådliga.

Västsvensk Vattenkraftförening kräver att alla anläggningar ska anses som lagligt tillkomna, i annat fall får det oöverskådliga konsekvenser. Uppenbart för alla måste vara att det går inte att ha en ordning såsom beskrivits ovan. Även detta att bedöma anläggningars laglighet kommer i många fall att kräva omfattande efterforskningar, utredande och processföring. Detta är ingen förenkling utan en avsevärd försvåring, vilket inte är i överensstämmelse med energiöverenskommelsen.

Urminnes hävd

Det är många som har tillstånd enligt urminnes hävd, eller andra så kallade äldre eller särskilda rättigheter för sina kraftverk. På sidan 170 i promemorian framförs vad som kan tolkas som att verksamheter som tillkommit före 1880 är att anse som lagligt tillkomna och vid prövningen av dessa anläggningar ska miljöförhållande utgå från det förhållande som råder vid ansökningstillfället. Såvitt går att utläsa, avser detta verksamheten. Verksamheten kan vid dessa tillfällen ofta ha varit kvarn eller såg verksamhet, men har senare bytts till elproduktion. Har detta någon betydelse? Inget framgår om detta i promemorian, men med

tanke på hur myndigheterna nu agerar i frågan torde det vara av största betydelse. Vidare framförs tillståndsprövning. Avses med tillståndsprövning endast de saker som prövades? Inget svar ges. Med tanke på hur myndigheterna även i denna sak agerar så är det av yttersta vikt att veta säkert. Angående ordet "vattenverksamheter" som också dyker upp, får man väl hoppas att med det avses hela anläggningen.

Sammanfattande slutord om de tre exemplen ovan

Västsvensk vattenkraftförening har ovan gett tre exempel på helt horribla konsekvenser som följer av att miljö- och energidepartementet har gjort omarbetning av omprövningsinstitutet. Dessa konsekvenser kan inte accepteras, det är inte rättssäkert och konsekvenserna strider dessutom mot energiöverenskommelsen. Det finns fler konsekvenser som följer av att omprövningsinstitutet gjorts om, men vi hoppas dessa exempel ska vara tillräckliga för att alla ska inse det orimliga. Detta i promemorian om "lagliga" anläggningar får betecknas som praktexempel på när en mycket enkel sak görs helt osannolikt komplicerad. Alla anläggningar **måste** anses vara lagligt tillkomna anläggningar oavsett vilken rättslig grund de har. Vidare kan man inte lasta på verksamhetsutövaren hur stort ansvar och kostnader som helst för att göra utredningar. Detta strider mot energiöverenskommelsen båda avseende att verksamhetsutövaren inte ska drabbas av onödiga kostnader och inte processen ska vara alltför administrativt betungande.

Förslag: Omprövningsinstitutet MÅSTE användas på det sätt som den nu finns och användes i befintlig lagstiftning, utan allehanda omarbetningar eller tillägg. Alltså, låt myndigheterna ombesörja omprövningen på det sätt som nu sker och låt fonden betala myndigheterna. Detta är rättssäkert. Rättssäkerheten måste gå före allt. Det finns alltså ett befintligt omprövningsinstitut som ligger klart att använda som det är.

Utrivningar av små kraftverk

Om man studerar dokumenten i vattenförvaltningen och sätter dessa i sitt sammanhang så framträder bilden av hur undanröjande av små kraftverk är tänkt att ske. Vi ska försöka redogöra för detta.

Vattendragen är uppdelade i en mängd vattenförekomster. Inom varje vattenförekomst ska god ekologisk status uppnås. När man studerar parametrarna i Havs- och vattenmyndighetens föreskrift HVMFS 2013:19, bilaga 3, så finner man en mängd miljö kvalitetsnormer som måste uppnås för att kunna uppnå god ekologisk status inom varje vattenförekomst.

I lagförslaget framgår att miljö kvalitetsnormerna MÅSTE uppnås. Dessutom får inte någon åtgärd vidtas som kan äventyra en miljö kvalitetsnorm. Vad "äventyra" egentligen innebär framgår inte, men det kan starkt förmodas att detta "äventyra" kommer att användas flitigt av alla myndigheter för stoppa och försvåra allt för en verksamhetsutövare. Uppnås inte miljö kvalitetsnormerna SKA domstolen besluta om utrivning av kraftverket, samt besluta om att återkalla de tillstånd som finns. Det är att konstatera att mängder av kraftverk kan inte uppnå miljö kvalitetsnormerna i HVMFS 2013:19 med verksamheten kvar. Det blir utrivning av mellan 50 % till 80 % av kraftverken. Västsvensk Vattenkraftförening finner det ofattbart

att miljö- och energidepartementet föreslår en lag rakt upp och ner som ger myndigheterna möjlighet att beröva verksamhetsutövarna sina kraftverk. Eller kanske rättare, medlemmarna får äga, men måste riva det de har. Detta är ett brutalt övergrepp på den grundlagsskyddade äganderätten.

Vad som kommer att hända är naturligtvis att när verksamhetsutövarna ser att de inte kan få tillstånd så kommer vi inte att söka tillstånd. I det läget har länsstyrelsen enligt förslaget till lagändring rätt att på verksamhetsutövarens bekostnad söka tillstånd. Denna ansökan blir förmodligen ganska enkel, eller endast vad som fordras för att domstolen ska kunna besluta om utrivning av kraftverket. Därefter får länsstyrelsen ett domstolsutslag på att kraftverket ska rivras. I det läget kommer länsstyrelsen att med domstolsutslaget som grund att förelägga medlemmarna att ansöka om rivning av kraftverket.

Förslaget till lagändring är så absurt att Västsvensk vattenkraftförening anser det obegripligt att miljö- och energidepartementet ens kan komma på tanken på något sådant förslag som nu föreligger. Diskussion om äganderätten eller att det är någon som äger anläggningen lyser helt med sin frånvaro. Detta är inte anständigt en rättsstat. Om något kraftverk måste rivras kräver Västsvensk Vattenkraftförening att fullt skadestånd måste utgå till verksamhetsutövaren så denne går skadeslös. Västsvensk vattenkraftförening uppmanar miljö- och energidepartementet att infoga en paragraf som kristallklart säkerställer att verksamhetsutövaren erhåller fullt skadestånd. Skadeståndet ska täcka både rivningen av kraftverket och förlusten av egendom.

Konsekvenser för verksamhetsutövare framgår inte i konsekvensanalyser

Hela vattenförvaltningen genomsyras av förhållandet att de verkliga konsekvenserna för innehavare till kraftverk aldrig framkommer i någon konsekvensanalys. Genomgående exkluderas verksamhetsutövarens konsekvenser ur konsekvensanalyser. Detta är något som är exempellöst irriterande för verksamhetsutövare.

Vattenmyndigheternas åtgärdsprogram har varit ute på samråd, men vad som inte framgår av samrådshandlingarna är att Vattenmyndigheterna beaktar inte verksamhetsutövares konsekvenser. I och med den smarta juridiska formuleringen, ”vi riktar oss till alla som berörs, men vänder oss till myndigheter”, exkluderas verksamhetsutövaren ur konsekvensanalysen och Vattenmyndigheten behöver inte beakta verksamhetsutövarens konsekvenser. Normalt är det ingen som lägger märke till denna juridiska formulering, än mindre förstår dess innebörd.

Innebörden av denna juridiska formulering är att Vattenmyndigheten ”växlar över” verksamhetsutövares konsekvenser att lastas på den befintliga lagstiftningen, miljöbalken. De konsekvenser vi i dagsläget ser för innehavare till kraftverk skulle alltså ha varit utredda inför miljöbalkens tillkomst och där framgått i konsekvensanalysen. Eftersom miljöbalken vid den tillsyn som nu sker används på ett sätt som aldrig varit tänkt vid miljöbalkens tillkomst har de konsekvenser vi i dagsläget ser aldrig varit konsekvensutredda. Detta betyder att konsekvenserna vi i dagsläget ser för verksamhetsutövare aldrig har varit satta under politiska övervägande. Detta är inte rättssäkert.

Nu liggande förslag till lagändring är en ändring i miljöbalken. I lagförslagets konsekvensanalys skulle egentligen de verkliga konsekvenserna för verksamhetsutövare ha framgått. Men detta gör det inte. Miljö- och energidepartementet döljer konsekvenserna för verksamhetsutövarna genom formuleringen att det inte går att uttala sig om konsekvenserna eftersom konsekvenserna framkommer först i prövningen. Detta är enligt Västsvensk Vattenkraftförening ett fullständigt vedervärdigt synsätt. Miljö- och energidepartementet har alltså uppfattningen att de verkliga konsekvenserna för verksamhetsutövare aldrig någonsin ska framgå i någon konsekvensanalys och därmed aldrig ska sättas under politiska överväganden. Detta är inte rättssäkert. Med tanke på det oerhört omfattande och komplexa förslag till lagändring som miljö- och energidepartementet har arbetat fram är det helt osannolikt att miljö- och energidepartementet inte skulle förstå de allvarliga konsekvenser för verksamhetsutövare som blir resultatet av lagändringen. Om de verkliga konsekvenserna för verksamhetsutövare som blir följden av förslaget till lagändring skulle framgå i konsekvensanalysen skulle förslaget inte ha en chans att gå igenom i riksdagen. Därför måste konsekvenserna för verksamhetsutövarna ”tonas ner”.

Västsvensk Vattenkraftförening kräver och förväntar sig att samtliga de verkliga konsekvenser som blir följd av lagändringen för våra medlemmar på ett objektivt sätt ska analyseras och redovisas i konsekvensanalysen. Det är inte rättssäkert att konsekvenserna för verksamhetsutövarna aldrig framkommer och därmed inte blir satta under politiska överväganden.

Branschfonden

Den branschfond för finansiering av åtgärder på 10 miljarder kronor kommer uppenbart inte att räcka långt. Från Vattenfall har man nu börjat inse att det måste byggas fiskvägar vid ett 60-tal storskaliga vattenkraftverk. Om exemplet fiskvägen vid det storskaliga vattenkraftverket Stornorrfors så har den kostat 200 miljoner. 200 miljoner gånger 60 stycken blir 12 miljarder kronor. Det är lätt att inse att branschfonden på 10 miljarder kronor inte kommer att räcka långt. Dessutom tillkommer alla andra krav på fingaller och alla möjliga andra åtgärder vid många lite större kraftverk. Detta är ytterst kostsamt. Om fonden på 10 miljarder vore öronmärkta enbart för den småskaliga vattenkraften så skulle man börja tro på fonden som acceptabel finansieringsform. Uppenbart kommer det att bli så att de mesta pengarna i fonden bara blir en rundgång på pengar till de stora bolagen. Vad händer när fondpengarna på 10 miljarder är slut? Ingen konsekvensutredning har gjorts om vad konsekvenserna blir av att pengarna tar slut. Detta är inte acceptabelt. Finansieringen av alla de åtgärder som lagändringen kommer att resultera i är alltså inte på långt när säkrad.

Det måste tillsättas en objektiv konsekvensutredning som utreder vad som händer med små verksamhetsutövare när pengarna tar slut.

Det måste tillkomma ett tak på vilka kostnader en verksamhetsutövare maximalt kan bli tvungen att betala. Taket för vad en verksamhetsutövare maximalt totalt sett kan bli tvungen

att betala för åtgärder, processföring, skadestånd, med mera, ska vara motsvarande 50 öre/årskWh normalårsproduktion i respektive kraftverk.

Såvitt kan tolkas i promemorian ersätter inte fonden skadestånd en verksamhetsutövare kan bli tvingad att betala på grund av utrivning av sitt kraftverk. Detta är inte rimligt, fonden måste även innefatta att betala skadestånden. Dessa skadestånd kan bli stora belopp.

Det är nu Staten som begär att verksamhetsutövarna ska vidta åtgärder i sina anläggningar. I det läget är det inte alls för mycket begärt att Staten också tar ett ekonomiskt ansvar för konsekvenserna av sina förehavanden. Det är också så, att de verksamheter som Staten nu kräver ingripande åtgärder i har varit med och byggt upp det välstånd landet har. Samhället har alltså fått alla de intäkter kraftverken har genererat. Att Staten i det läget inte vill vara med och betala ens något, kan man ha synpunkter på. Västsvensk Vattenkraftförening önskar att Staten tar ansvar för att de verksamhetsutövare som har varit med och byggt upp landet inte får illa. En önskan som enligt förslaget till lagändring uppenbart är för mycket att hoppas på.

Dokumentet, Vattenkraftens reglerbidrag och värde för elsystemet, ER 2016:11

Dokumentet är upprättat av det tre myndigheterna Energimyndigheten, Svenska Kraftnät och Havs- och vattenmyndigheten, undertecknat av generaldirektörerna i respektive myndighet. Dokumentet är en innehåller en skrämmande olikabehandling som syftar till att favorisera och skydda stora kraftverk mot alltför ingripande åtgärder. Små kraftverk hamnar i strykclass tre, och deras värde avfärdas som inget, i bara fyra rader. Dokumentet har som syfte att försöka skydda stora kraftverk mot alltför ingripande åtgärder och samtidigt lasta på små kraftverk långtgående åtgärder, med resultatet, i kombination med föreskrifter och avsaknad av KMV-klassning, att små kraftverk inte kan bedriva sin verksamhet. Detta dokument är vare sig objektivt eller acceptabelt.

Dokumentet är inte objektivt, små kraftverk har ett betydligt större värde än vad det framställs som. Små kraftverk kan i vissa lägen vara väldigt viktiga för elsystemet. Detta ignoreras fullständigt.

Nationella prövningsplanen

Ett av det främsta syftet med den nationella prövningsplanen är att cementera olikabehandlingen mellan stora och små kraftverk. Detta är uppseendeväckande. Små kraftverk är inget värda. Detta är inte objektivt. Rättssäkerheten och omsorgen om att den lilla verksamhetsutövaren överleva som medborgare ägnas uppenbart inte en tanke.

I och med att en enskild verksamhetsutövare ansluter sig till prövningsplanen så får han tillgång till fondmedel för åtgärder. Ansluter verksamhetsutövaren sig inte så får han inga pengar.

Det är att konstatera att i kombination med nu föreslagen lagändring, föreskrifter, avsaknad av KMV-klassning så kommer den nationella prövningsplanen att bli en avrätningsplan för små kraftverk. Verksamhetsutövarna lockas med pengar för att frivilligt och enkelt ansluta sig till planen.

Västsvensk Vattenkraftförening kan inte rekommendera sina medlemmar att ansluta sig till den nationella prövningsplanen.

Västsvensk Vattenkraftförening noterar särskilt att den nationella planen ska tas fram av Havs- och vattenmyndigheten, Energimyndigheten, Svenska Kraftnät, i samverkan med länsstyrelser, Vattenmyndigheterna, Kammarkollegiet och Naturvårdsverket enkom. Detta är skrämmande, alla myndigheter som finns i landet och som tidigare har agerat på sådant sätt att de uppfattas som motståndare till småskaliga kraftverk ska självständigt ta fram planen. Verksamhetsutövaren eller deras organisationer ska inte få minsta möjlighet att påverka, inte ens möjlighet till minsta insyn i vad som pågår. Detta är hårresande och oacceptabelt. Den part som ska drabbas exempellöst hårdast görs också i och med detta rättslös. Västsvensk Vattenkraftförenings förtroende för miljö- och energidepartementet som lägger fram ett sådant förslag blir förbrukat.

Specifika synpunkter på vissa förslag i promemorian

Moderna miljövillkor, sidan 118

I lagförslaget är det föreslagit att villkor för att bedriva verksamheten ska förenas med krav på att det finns moderna miljövillkor som inte är äldre än 20 år. Varför det föreslås just 20 år framgår inte. Energiöverenskommelsen nämner inget om att det ska ske löpande uppdateringar.

Det förs en lång utläggning som endast kan tolkas som att man inte vet varför det ska vara 20 år. Vad det skulle kunna tänkas vara för nya åtgärder som det kan bli om 20 år framgår inte. Kanske åtgärder som gör att enskilda verksamheter inte längre kan bedrivas? Det som mer klart framgår, på sidan 119, är att i en investeringstung verksamhet som kraftverk bör det i normalfallet vara fyrtio eller femtio år till nästa uppdatering i fråga om moderna miljövillkor. Varför det nu föreslås 20 år är en gåta.

Det är ingen som vågar göra investeringar i vattenkraftverk om man inte vet förutsättningarna på lång sikt. Investeringar är något som görs löpande. 20 år är en på tok för kort tid för att investeringar ska våga göras. Normala avskrivningstiden för kraftverk är 50 år. Om det ska vara något krav på omprövning för nya villkor måste det vara i paritet med avskrivningstiden 50 år.

Skulle tiden sättas till endast 20 år kommer kraftverk att förfalla eftersom verksamhetsutövaren inte vet om han kan bedriva verksamheten om ett antal år. Om avsikten är det slå ut kraftverk så är det bra att sätta så kort tid som möjligt.

Västsvensk Vattenkraftförening kräver och förväntar sig att tiden för omprövning sätts till att kunna ske tidigast om 50 år.

Miljökonsekvensbedömning, sidan 128

På sidan 128 och 129 i promemorian framgår att vid omprövning ska inte miljökonsekvensbeskrivning upprättas. Däremot ska alla krav på utredningar ställas avseende att verksamhetsutövaren ska upprätta alla utredningar och övriga förhållanden som behövs för återkallelsen eller omprövningen. Utredningarna ska alltså även innefatta alla de uppgifter som behövs för att kunna bedöma krav som måste ställas inför en utrivning av kraftverket. Detta är en fullständigt absurd situation, verksamhetsutövaren ska alltså i samma ansökan om omprövning för att få tillstånd för sin verksamhet även utreda allt som behövs för sitt eget kraftverks utrivning. Detta uppfattas som direkt stötande. Att miljö- och energidepartementet har denna inställning att verksamhetsutövaren alltid måste utreda konsekvenserna av sitt eget kraftverks utrivning bevisar att frågan om huruvida man kan få tillstånd eller inte är rent lotteri. Förutsägbarheten är alltså noll. Dessutom bevisar detta att miljö- och energidepartementet anser det vara så stor och överhängande risk för avslag och utrivning, att det alltid motiverar att i alla tillståndsprocesser lägga stora belopp på att alltid utreda konsekvenserna av alla kraftverks utrivning innan man ens vet om det blir utrivning.

Att utreda alla konsekvenser som kan bli följden av en utrivning av en kraftverksdamms kan kosta mycket stora belopp. Det kan kosta både sex och sju siffrigt belopp. Denna typ av utredningar görs inte i dag vid tillståndsprövningar. Förslaget i denna del är alltså en extra pålaga som inte finns i dag. I konsekvensanalysen framgår inget om denna extra pålaga. Denna extra pålaga i "administration" är inte i överensstämmelse med energiöverenskommelsen. Detta är en avsevärd försvåring och kostnadsökning. Energiöverenskommelsen framhåller att förenklingar ska ske och att det inte ska bli för ekonomiskt betungande.

Förhållandet att verksamhetsutövaren ska göra alla utredningar som behövs och ta fram allt underlag kan mycket väl förorsaka mer arbete och mer kostnader än en miljökonsekvensbeskrivning. Förhållandet bevisar den fullständiga absurditet förslaget till lagändring i promemorian innebär, samt en konsekvens av att omprövningsinstitutet har gjorts om. Förslaget till lagändring måste avslås. Ett helt nytt förslag måste tas fram, med den självklara synen att kraftverken ska vara kvar.

Sakkunniga företräder den nationella planen, sidan 126

En sakkunnig föreslås företräda den nationella planen i domstolen i varje enskilt mål. Varför det egentligen ska behövas en sakkunnig framgår inte mer än i vaga termer. Mest förefaller det vara den sakkunniges uppgift att säkerställa att olikabehandlingen att favoriseringen av stora kraftverk får fullt genomslag i domstolsprocesserna. Men det kan även vara nästan vad som helst. Det får endast tillkallas någon som regeringen har utsett. Det blir någon myndighet som utser statliga tjänstemän och rekommenderar regeringen att besluta att dessa personer ska företräda den nationella planen i målen i domstolen. Regeringens beslut är endast formellt,

egentligen är det myndigheter som utser personerna. Förhållandet gör att i princip vilken småkraftverksfientlig statlig tjänsteman som helst kan utses som sakkunnig. Att myndigheter eller andra på detta direkta sätt kan få ett direkt inflytande i domstolsprocesser är en skrämmande tanke. Detta är inte rättssäkert. Domstolar måste för rättssäkerhetens skull kunna vara helt oberoende. Det måste säkerställas att en domstol är absolut oberoende, något annat anstår inte en rättsstat. Att en verksamhetsutövare ska kunna lita på att en domstol är oberoende är grundläggande.

Anställda vid myndigheterna, Havs- och vattenmyndigheten, Energimyndigheten, Svenska Kraftnät, Kammarkollegiet och länsstyrelsen ska kunna tänkas vara sakkunnig. Detta är inte rimligt, det måste kunna räcka med att myndigheterna har vanlig talerätt i målen. Domstolen måste rimligtvis kunna vara fullt kapabla att fatta beslut själva utan att behöva påtryckning från ytterligare ett håll.

Förslaget om en sakkunnig avstyrks på det bestämdaste, det kommer bara att leda till att verksamhetsutövare helt förlorar förtroendet för domstolsprocessen. Rättssäkerheten och förutsägbarheten blir noll. Förtroendet för miljö- och energidepartementet som lägger ett så här vedervärdigt förslag är redan noll.

Konsekvensanalys, sidan 155

Energiöverenskommelsen talar om att omprövning ska ske. Trots detta framgår på sidan 155 att tillståndsprövning ska ske för kraftverk som har tillstånd enligt äldre rättigheter. Detta är alltså inte i överensstämmelse med energiöverenskommelsen.

Det blir i och med detta väldigt många kraftverk som ska tillståndsprövas och inte omprövas. Grovt uppskattat, kanske mellan 25 % till 50 % av alla kraftverk som på något sätt ska prövas, så blir det tillståndsprövning. Procentsiffran är beroende på vad som kan betraktas som ”lagligt tillkomna anläggningar”.

Skillnaden mellan tillståndsprövning och omprövning är avsevärd. I konsekvensanalysen gör man påståendet att skillnaden skulle vara mycket liten. Detta kan man påstå eftersom man har begränsat sig till att endast avse åtgärder för ”miljöåtgärder”. Dessa åtgärder är ju naturligtvis ungefär samma oavsett vilken rättslig grund kraftverket har, så konsekvensanalysen är rätt i det avseendet. Men alla andra saker som skiljer omprövning och tillståndsprövning, det omnämns inte. Konsekvensanalysen speglar alltså inte en objektiv bild av förhållandet.

Vid tillståndsprövning aktualiseras rådighetsfrågan. Det finns ett antal kraftverk som har sina kraftverk belägna på sådant sätt att erforderlig rådighet inte kan uppnås. Dessa kan alltså inte få processförutsättning. För dem blir förslaget till lagändring ett moment 22. De blir tvingade att söka tillstånd, men kan inte söka tillstånd. Detta är naturligtvis en ohållbar situation som blir följderna av att man inte använder sig av omprövning. Det framgår ingenting i promemorian hur denna situation ska lösas, vilket visar att lagstiftaren inte har ett helhetsgrepp om konsekvenserna av den föreslagna lagändringen.

Bemyndigande att meddela generella föreskrifter om försiktighetsmått, sidan 163

Ett förslag i promemorian är att regeringen ska få oinskränkt bemyndigande att meddela generella föreskrifter om försiktighetsmått som rakt av bryter igenom ett gällande tillstånd. Detta är helt oacceptabelt. Förutsägbarheten blir noll. Investering i vattenkraftverk är en långsiktig investering som kräver långsiktiga spelregler. Att regeringen då rakt av på egen hand kan meddela föreskrifter om ytterligare pålagor gör att ingen vågar investera. Vad pålagorna skulle kunna tänkas bestå av framgår inte.

Detta förslag till bemyndigande uppfattas som ytterligare ett försök från miljö- och energidepartementet att utarma den småskaliga vattenkraften. Det framgår även i promemorian att det inte går att uttala sig om kostnaderna för verksamhetsutövaren. Detta är inte rättssäkert. Västsvensk Vattenkraftförening kräver och förutsätter att detta horribla förslag till bemyndigande undanröjs i sin helhet.

Miljörapport, sidan 164

En regel föreslås om att alla verksamhetsutövare ska upprätta en miljörapport och insända till tillsynsmyndigheten varje år. Miljörapporten beräknas kosta verksamhetsutövaren mellan 15 000 kronor till 100 000 kronor årligen.

För att en miljörapport ska finna verksamhetsutövares gehör måste verksamhetsutövaren finna det meningsfullt och känna att det fyller en reell funktion. Inget är så beklämmande för en verksamhetsutövare som att jämt och ständigt behöva hålla på i slentrian att nedteckna samma siffror hela tiden. Den miljörapport som föreslås kommer verksamhetsutövaren inte att finna meningsfull. Ett lägsta belopp på 15 000 kronor för en miljörapport kan vara ganska många procent av årsomsättningen för en liten verksamhetsutövare. Detta är inte rimligt i förhållande till den eventuella nyttan. Det är alltså inte säkert att det över huvud taget är någon nytta med en miljörapport. För små verksamhetsutövare är det uppenbart att miljöbelastningen för miljörapporten är större än nyttan, särskilt om man räknar in eventuella resor verksamhetsutövaren måste göra. Om krav på en miljörapport ska införas så måste de små verksamhetsutövarna undantas från kravet på miljörapport, det är helt enkelt en alltför stor miljöbelastning. Om nu över huvud taget ett krav på miljörapport ska införas bör gränsen för när krav på att lämna miljörapport upprättas vara kraftverk över 1,5 MW effekt.

Kraftigt modifierat vatten, KMV

Ett gott sätt att försöka komma tillrätta med en stor del av förhållandet med utrivning av små kraftverk är att vattenförekomster där små kraftverk finns blir förklarade som kraftigt modifierade.

På sidan 106 i promemorian framgår hur man från miljö- och energidepartementet ser på grunden för att kunna förklara en vattenförekomst som KMV. Detta är en skrämmande läsning. Promemorian förlitar sig helt på myndigheternas tolkning och konstruktioner för vilka vattenförekomster som kan klassas som KMV. Detta är myndighetstolkningar, alltså endast en tolkning av vad som står i förordningen, (2004:660).

På sidan 106 förs vidare en omfattande utläggning av hur myndighetstolkningarna leder fram till att det är endast påverkan på elsystemet som betyder något. Detta har senare tolkats så det är endast när påverkan på nationell nivå i elsystemet som avgör huruvida en vattenförekomst kan klassas som KMV eller inte.

Allt ovan är endast myndighetstolkningar, detta står det inget om i förordningen. I förordningen står endast: ...*kan antas på ett betydande sätt negativt påverka kraftproduktion.* Det är alltså ingenting i förordningen som hindrar att detta ”negativt påverkar kraftproduktion”, tolkas så att det avser negativ påverkan på enskilda kraftverk. Därmed kan vattenförekomster med små kraftverk KMV-klassas. Vill man så kan man betrakta små kraftverk som samhällsviktiga, vill man inte så är det svårt.

Sammanfattningsvis

Det finns ingenting i vare sig förordningen eller annat, som hindrar att vattendrag och vattenförekomster med småskaliga kraftverk KMV-klassas. Sverige är självständigt att välja fritt vad som ska KMV-klassas. Det enda som hindrar är Havs- och vattenmyndighetens ovilja.

Vattendrag med småskaliga kraftverk måste KMV-klassas, annars kommer det att sluta med katastrof. Det finns inget alternativ.

Likaså måste Havs- och vattenmyndigheten justera parapeterna i föreskriften HVMFS 2013:19, bilaga 3, så parametrarna blir rimliga och överkomliga. Det finns inget alternativ. Det måste ske, annars slutar det med katastrof.

Blir vattendrag KMV-klassade och HVMFS 2013:19 blir rimlig så inträder det förhållande som normalt förväntas. Alltså, åtgärder blir gjorda såsom omlöp, fiskgaller och flyktvägar med kraftverket kvar i drift.

Förändringen i VVF, 2004:660, 4 kap. 3 §, villkor 2, som omöjliggör KMV-klassning av vattenförekomster med mindre kraftverk får naturligtvis inte genomföras.

Havs- och vattenmyndighetens vägledning, rapporter mm

Havs- och vattenmyndigheten producerar vägledning och rapporter i en omfattning som förvånar. De flesta av dessa vägledningar, rapporter och HVMFS 2013:19, är konstruerade så att de kommer att slå ut det mesta av den småskaliga vattenkraften, särskilt på sikt. Kraven kan, enkelt sägas, vara helt orealistiska eller ouppnåeliga. Om det blir en ny lagstiftning så måste föreskrifter, rapporter och vägledning justeras till rimliga och överkomliga värden innan det blir en ny lagstiftning. Det är inte att tro att Havs- och vattenmyndighetens tjänstemän och jurister kommer att göra alla dessa behövliga justeringar efter att en ny lagstiftning trätt i kraft, eller, till exempel, i samband med arbetet med en eventuell nationell plan. Om ny lagstiftning träder i kraft innan justeringarna säger det sig självt och är uppenbart att Havs- och vattenmyndigheten kommer inte att göra justeringarna. Havs- och vattenmyndigheten kommer då att lura skjortan av den småskaliga vattenkraften.

En stor del av problemen ligger alltså i Havs- och vattenmyndighetens alla möjliga vägledningar och tolkningar, som resulterar i fullständigt ohållbara situationer. Praktexempel på tre särskilt orealistiska tolkningar och dokument som kommer att leda till att den småskaliga vattenkraften sänks, kan nämnas, KMV-klassning, Bästa Möjliga Teknik, samt

dokumentet -Vattenkraftens reglerbidrag och värde för elsystemet- ER 2016:11, med alla möjliga strategidokument kring energi sedan år 2014.

Slutlig sammanfattande kommentar

Denna promemoria med förslag till lagändring är det värsta Västsvensk Vattenkraftförening har sett i fråga om kryptiska rättsosäkra juridiska formuleringar. Detta är inte rättssäkert.

Konsekvensanalysen är under all kritik.

Det är inte rättssäkert att skicka ut ett så här komplicerat och omfattande material på remiss. Ytterst få har möjlighet att skriva ett remissvar som ger en heltäckande bild av vad som skulle behöva framföras. Det är endast de riktigt stora bolagen eller organisationerna som har dessa resurser.

Små verksamhetsutövare och deras organisationer är chanslösa. Resurserna finns helt enkelt inte att framföra att som skulle behövas.

Västsvensk Vattenkraftförening skulle också behöva bemöta ytterligare mängder av saker, men vi har inte resurser. Detta ger ett förhållande som inte är rättssäkert.

Tyvärr går det inte att få annan uppfattning än att man från miljö- och energidepartementet och myndigheterna har syftet att konstruera ett så oerhört omfattande, komplicerat och svår genomträngbart material att ingen ska orka ifrågasätta materialet och på så sätt försöker nu miljö- och energidepartementet få igenom förslaget.

Våra medlemmar är också medborgare och ska behandlas därefter så det säkerställs att deras medborgerliga rättigheter på ett objektivt sätt tas tillvara i lag. Så sker inte i detta förslag till lagändring.

Förslag på åtgärd: Utnyttja befintlig omprövningsregel i miljöbalken så som lagen nu är, utan diverse omarbetningar, tillägg eller förändringar. Låt fonden betala myndigheterna. KMV-klassa vattendrag där det är kraftverk. Omarbeta HVMFS 2013:19, bilaga 3, och övriga Havs- och vattenmyndighetens vägledningar och rapporter så den blir överkomligt och realistiskt.

Konstruera alltså ett förslag med den självklara synen att kraftverken måste vara kvar.

Västsvensk Vattenkraftförening

Johan Hillström
ordförande